

Ting, og vi have en Statistik, som siger, hvor mange Procent uægte Fødsler af alle levende fødte; der findes i hver enkelt Del af Landet. Deraf fremgaar det, hvad der er ret nærliggende, at der i Kjøbenhavn er det største Antal, nemlig 23,3 pCt. uægte Fødsler, i Kjøbenhavns Amt 7,3, i Frederiksberg Amt 7,8, i Holbæk Amt 6,1, i Sorø Amt 6,7, i Præstø Amt 6, paa Bornholm 8,5, i Maribo Amt 8,1, i Svendborg Amt 8,5, i Odense Amt 9,8, i Vejle Amt 5,9, i Aarhus Amt 6,5, i Randers Amt 8,2, i Aalborg Amt 10,3, i Hjørring Amt 10,2, i Thisted Amt 3,8, i Viborg Amt 5,6, i Ringkøbing Amt 4,1, i Ribe Amt 4. Det viser sig altsaa, at Kjøbenhavn har 3, 4, 5 Gange saa mange uægte Fødsler som forskellige af de andre Landsdele. Hvis jeg nu vilde opstille det Ræsonnement: I Kjøbenhavn, hvor næsten alle Arbejdere ere organiserede, ere 23,3 pCt. af Fødslerne uægte, ergo ere de uægte Fødsler en Følge af, at Arbejderne ere organiserede, saa vilde det ærede Medlem dog sikkert sige til mig, at det er et Ræsonnement, som gælder til Wandsbeck. Naar det ærede Medlem derfor særlig fremhævede Fyn som usædeligt, viser Statistikken for det første, at ikke Fyn, men Kjøbenhavn er den mest usædelige Landsdel. Men jeg tror overhovedet ikke, at man kan slutte noget med Hensyn til, hvorvidt det kommer af, at Arbejderne ere organiserede eller ikke. Jeg tror ikke, at Sædeligheden staar i Forhold til Arbejdernes Organisation, jeg tror overhovedet ikke en Gang, at man kan maale Sædeligheden efter Procenttallet af uægte Fødsler.

Jeg tillod mig i Gaar at prædike et lille Korstog mod Alkoholismen. Jeg sagde til det ærede Medlem, at hvis han og hans Meningsfæller vilde tage denne Sag op, vilde de gøre sig højest fortjente, og jeg spurgte dem, om de vilde prædike et Korstog mod Alkoholismen blandt Arbejderne, fordi de have Arbejdernes Øre. Jeg sagde slet ikke, at Arbejderne i den Henseende vare saa meget værre end andre Klasser. Nu kunde det jo dog gerne være, at det er saa. Det ærede Medlem hævdede selv, at jo mere Oplysning, jo højere Dannelse der bliver mellem Arbejderne, des mindre drikke de. Saa kunde man jo med en vis Ret slutte, at de Klasser af Befolkningen, som ere bedre stillede og bedre oplyste, gennemgaaende drikke mindre. Det ærede Medlem mente, at lige saa mange Procent af Kammerherrer vare fordrukne som af Arbejderne. Det kan godt være, jeg har ikke undersøgt dette Forhold, og jeg tror

ikke, at det er muligt at faa en Statistik derover. Men der er den Omstændighed, som gør en meget væsentlig Forskel, at hvis en Kammerherre drikker, gaar det sjældent i den Grad ud over Kone og Børn, som hvis en Arbejdsmand drikker. Jo daarligere Folk ere stillede, desto værre er det for dem, hvis de drikke, og jo daarligere Drikkevarer faa de, og des skadeligere er det at drikke. Det ærede Medlem ved meget godt, at det mest skadelige og ødelæggende at drikke er Fuselbrændevin. Jo daarligere Folk ere stillede, desto lettere drikke de det fremfor bedre Drikkevarer. Det ærede Medlem mente ikke, at den Statistik, jeg havde fremført, var rigtig, og han vidste ikke, hvorfra jeg havde den. Det var ikke en Statistik, men det var kun nogle Eksempler jeg fremdrog fra Beretningen fra Studenter-samfundets Retshjælp for ubemidlede. Jeg tror i det hele taget ikke, at man behøver nogen egentlig Statistik, for det er noget, der er en Kendsgerning, hvorom der ikke kan disputeres, at der her i Landet eksisterer alt for mange Mennesker, der er fordrukne — og vi kunne godt sige i alle Samfundsklasser, men vi ere ikke bange inden for de andre Klasser at paatale det. Det ærede Medlem oplyste selv, at der i Dagbladet „Dannebrog“ havde staaet, at der desværre var alt for mange Mestre, der drak Portvin. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, fandt han det mærkeligt, at „Dannebrog“ havde villet skrive noget saadant. Jeg vil snarere sige, at jeg finder, at det geraader „Dannebrog“ til Ære, og jeg kan ikke komme bort fra, at „Socialdemokraten“ gør det i alt for ringe Grad. Ganske vist ved jeg meget vel, at der ogsaa inden for Socialdemokraterne er mange, som oplyse Arbejderne derom, og dette fremdrog det ærede Medlem ogsaa, men det ærede Medlem glemmer at omtale — og det er Hovedsagen — at Socialdemokratiet har ikke turdet optræde imod Drikkeriet paa Arbejdspladserne, og det mener jeg egentlig er den værste Form for Drikkeriet. At en Mand en Gang imellem, naar han er fri, drikker sig en Perial, lad det gaa; det tror jeg ikke gør nær saa megen Skade som det daglige Drikkeri, der svækker Mandens Arbejdskraft og ødelægger ham. Men imod dette har Socialdemokratiet ikke turdet være med til at træffe Bestemmelser. Jeg kunde tænke mig en anden Ting, som de Herrer kunde gøre. Det ærede Medlem misforstaar mig, naar han tror, at jeg har det mindste mod Fagforeningerne, tvært-